

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118323187
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6118323187.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobkyne: G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., R. XX, zast. I.. D. U., advokátom so sídlom v U., R. XX, proti žalovanej: N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. XXXX/XX, zast. I.. F. M., advokátkou so sídlom v C. P. 7, o zaplatenie sumy 4.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. júla 2020, č.k. 10C/8/2019-217, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej proti napadnutej - zamietajúcej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie (výrok II.)
o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - vyhovujúcej časti (výrok I.) a súvisiacej časti o trovách konania (výrok III.)
p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie zaviazal výrokom I. žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 4.000,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 24.01.2019 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o trovách konania medzi stranami sporu tak, že žalobkyňa má nárok na ich náhradu vo výške 84 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 4.000,- eur s príslušenstvom, ako zľavy z kúpnej ceny motorového vozidla na základe uplatneného práva zo zodpovednosti za vady predanej veci dôvodiac, že žalovaná ju úmyselne uviedla do omylu, keď jej pri kúpe motorového vozidla deklarovala menší počet najjazdených km, ako v boli v skutočnosti na vozidle zistené po jeho predaji. Poukázala na to, že po kúpe vozidla žalovanou došlo k úbytku počtu najjazdených km na vozidle. Tvrdila, že žalovaná predložila žalobkyni umelo vyhotovenú servisnú knižku od vozidla, v ktorej bol uvedený nižší počet najjazdených kilometrov, než v skutočnosti vozidlo malo. Výšku zľavy z kúpnej ceny určila v podiele 1/3 z kúpnej ceny vozidla s poukazom na to, že rozdiel medzi skutočne najjazdenými kilometrami vozidla a kilometrami uvedenými v kúpnej zmluve zo dňa 19.03.2016 predstavoval 1/3. Na trovách konania uplatnila zaplatený súdny poplatok zo žaloby v sume 120,- eur a trovy právneho zastúpenia. Žalovaná žalobu navrhla zamietnuť. Namietala, že z uzavretej kúpnej zmluvy nijakým spôsobom nevyplývalo, že žalovaná ako predávajúca zabezpečila žalobkyňu o vlastnosti vozidla, ktorú by si pri kúpe ojazdeného vozidla vymienila. Poprela, že by disponovala s dvomi rôznymi servisnými knihami, ako aj to, že žalobkyni odovzdala dve rôzne servisné knihy. Tvrdila, že pokiaľ žalobkyňa vedela o existencii

dvoch rôznych servisných knižiek, právo zo zodpovednosti za vady veci, neuplatnila u žalovanej bez zbytočného odkladu. Tvrdila, že preukázala, že motorové vozidlo kúpila s počtom najazdených 84.243 km, a teda nebolo možné, aby žalobkyňa predložila servisnú knihu s inými údajmi, nakoľko disponovala servisnou knihou, ktorá bola zhodná s faktúrou zo dňa 18.03.2011, v ktorej sa údaje o počte km zhodovali. Poukázala na to, že v prípade, ak by aj predmetné vozidlo malo iný počet najazdených km ako je uvedené v kúpnej zmluve, žalobkyňa nevznikol nárok na zľavu z kúpnej ceny v žalovanej sume 4.000,- eur, ktorá nezodpovedá povahe a rozsahu tvrdenej vady. Prípadná zľava by sa mala pohybovať v rozdieli kúpnej ceny, ktoré by malo motorové vozidlo v čase predaja s počtom skutočne najazdených kilometrov bez údajnej úpravy a kúpnej ceny, ktorú žalobkyňa reálne zaplatila za vozidlo s deklarovávaným počtom najazdených kilometrov. Považovala za nepreukázané, že motorové vozidlo malo v čase prevzatia žalobkyňou vady, ktoré nebolo možné pri prevzatí zistiť. Na trovách konania uplatnila trovy právneho zastúpenia.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané a medzi stranami za nesporné, že dňa 19.03.2016 žalobkyňa ako kupujúca a žalovaná ako predávajúca uzavreli kúpnu zmluvu o predaji osobného motorového vozidla I. B. D, J.: C bielej farby, D.: P s počtom najazdených 86.200 km za kúpnu cenu 12.490,- eur, ktorú žalobkyňa aj uhradila. Predmetné motorové vozidlo žalovaná nadobudla dňa 24.06.2015, kedy bolo kúpené v T. na základe faktúry zo dňa 24.06.2015 za kúpnu cenu 13.200,- eur s deklarovávaným počtom najazdených 84.243 km. Z protokolu o kontrole originality vozidla zo dňa 2.7.2015 predloženého žalovanou vyplýva, že v deň kontroly stav počítadla prejdenej vzdialenosti predstavoval hodnotu 85.163 km. Z protokolu o emisnej kontrole zo dňa 03.07.2015 bolo zistené, že v uvedený deň bol zaznamenaný stav odometra 85 166 km. Odometer je počítadlo prejdenej vzdialenosti vozidla. Žalobkyňa do spisu ako listinný dôkaz preukazujúci skutočný počet najazdených kilometrov predmetného motorového vozidla založila Výpis z registra prevádzkových záznamov vozidla, B.-C. EU zo dňa 27.11.2019, z ktorého súd zistil, že vozidlo I. B. D, D.: P ktoré bolo predmetom kúpy na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.3.2016, bolo prvýkrát evidované dňa 18.3.2011 a na území SR dňa 15.07.2015. Z podrobného výpisu o pôvode zapísaných údajov odometra vozidla vyplýva, že dňa 23.06.2015 bol zaznamenaný stav km na odometri 132.352 na pracovisku v EU a dňa 02.07.2015 bol zaznamenaný stav kilometrov na odometri 85.163 km na kontrole originality vozidla, čo je totožné s údajmi uvedenými v protokole z kontroly originality zo dňa 02.07.2015, ktorý predložila žalovaná. Z obsahu kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 19.03.2016 nepochybne vyplýva, že v čase kúpy žalovaná ako predávajúca deklarovala počet najazdených kilometrov 86.200. Z Výpisu z registra prevádzkových záznamov vozidla, z B.-C. EU zo dňa 27.11.2019, však vyplýva, že bezprostredne pred predajom vozidla žalovanej (dňa 24.6.2015) malo vozidlo ku dňu 23.06.2015 podľa odometra najazdených 132.352 km a po jeho predaji žalovanej, dňa 02.07.2015, odometer vykazoval 85.163 najazdených kilometrov, t.j. o 47.189 km menej. Vo Výpise z registra prevádzkových nákladov predmetného motorového vozidla bolo k údajom na stave odometra uvedené, že "vo výpise sa nachádza aspoň jeden údaj nižší ako hodnota údajov zaznamenaného skôr. Predpokladaný dôvod: nezhoda prevádzkových záznamov, nezobrazený alebo prekročený rozsah odometra, výmena odometra, alebo iný dôvod. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že predávané vozidlo I. B. D, J.: C bielej farby, D.: P v čase kúpy dňa 19.03.2016 žalobkyňou, objektívne nemohlo mať skutočne najazdených 86.200 kilometrov tak, ako bolo deklarované v článku II. zmluvy, ale viac ako 132.352 km, čo bol stav skutočne najazdených kilometrov k skoršiemu obdobiu, ku dňu 23.06.2015, podľa ODO-Passu EU predmetného vozidla. Súd preto nemal žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že stav odometra na motorovom vozidle v čase jeho kúpy žalobkyňou nezodpovedal skutočne najazdeným kilometrom. Zároveň je potrebné tento nedostatok predmetu kúpy jednoznačne považovať za vadu, ktorou sa vo všeobecnosti rozumie nedostatok fyzickej alebo právnej povahy, všetko, čo znižuje možnosť využitia a upotrebenia veci, alebo ju inak znehodnocuje. Vadou je preto každý odklon plnenia od toho, čo sa malo podľa zmluvy splniť, a to pokiaľ ide kvantitu a kvalitu plnenia. Za vady treba považovať i nedostatok vlastností, o ktorých predávajúci ubezpečil nadobúdateľa, že ich scudzovaná vec má. Nemusí ísť pritom len o vlastnosti, ktoré si kupujúci vymienil, ale aj o ďalšie vlastnosti, ktoré boli scudziteľom veci pripísané. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že v čase kúpy vozidla ju p. Y., ktorého žalovaná splnomocnila na predaj vozidla, ubezpečil, že na vozidle nie sú stočené kilometre a stav 86.200 km, ktorý bol v zmluve uvedený, vyjadroval aj stav na tachometri a z komunikácie s ním vyplynulo, že sa jednalo aj o reálny stav najazdených kilometrov. Pýtala sa ho, či stav 86.200 km zodpovedá najazdeným km a ubezpečil ju, že áno. Tvrdila, že jej požiadavkou pri kúpe vozidla bolo, aby nemalo najazdených viac ako 100.000 km, čo p. Y. aj oznámila a o jej požiadavke vedel. Výpoveď žalobkyne potvrdil svedok I. Y., ktorý uviedol, že žalobkyňa sa zrejme majiteľa autobazáru vyslovne

pýtala na to, či stav kilometrov uvedený na tachometri je aj stavom skutočne najazdených kilometrov a ten ju ubezpečil, že áno. Svedok sa nepamätal, akú predstavu mala žalobkyňa o motorovom vozidle, ktoré chcela kúpiť, tzn. aký počet najazdených kilometrov bola ochotná akceptovať pre rozhodnutie o kúpe konkrétneho vozidla. Hoci svedok Y. tvrdil, že žalobkyňa nemala žiadne požiadavky k počtu najazdených kilometrov vozidla, tzn. že sa nevyjadřila, aký maximálny počet najazdených kilometrov na kupovanom vozidle by akceptovala a napokon stav vozidla videla a vedela, aký počet kilometrov malo vozidlo najazdené, nepamätal sa, či žalobkyňa mala nejaké špeciálne požiadavky na vlastnosti, ktoré vozidlo malo mať a vymienila si konkrétne vlastnosti vozidla, súd výpoveď žalobkyne a svedka Y. považoval za pravdivú a vierohodnú, nakoľko je bežne zaužívanou praxou, že pri kúpe ojazdeného motorového vozidla je pre kupujúceho okrem iného dôležitý aj skutočný stav najazdených kilometrov vozidla, ktorý ovplyvňuje celkovo kvalitu vozidla a jeho jazdné vlastnosti. Súd nemal dôvod neuveriť žalobkyňi, že pokiaľ by vozidlo malo najazdených viac ako 100.000 km, nebola by ho kúpila, nakoľko vozidlo s takýmto stavom najazdených kilometrov s určitosťou vykazuje vyššie známky opotrebovanosti. Občiansky zákonník v cit. ust. § 597 rieši situáciu, ak ide o vadu, ktorú mala predávaná vec v čase kúpy, a to i v prípade, že vada existovala už v dobe uzavretia kúpnej zmluvy, a táto vyjde najavo až dodatočne a predávajúci na túto vadu kupujúceho výslovne neupozornil. Zodpovednosť za vady má objektívnu povahu, za ktorú predávajúci zodpovedá, ak vec vykazovala vadu v čase uzavretia zmluvy bez zreteľa na to, či o vade vedel, alebo nie. Vadou, ktorá vyjde najavo až dodatočne, je vada, ktorá bola pri predaji nepoznateľná, tzv. skrytá vada. V prejednávanej veci je potrebné práve za takúto skrytú vadu považovať vadu predávaného vozidla, ktorá s určitosťou existovala v čase kúpy s poukazom na záznamy z ODO-Passu EU vozidla, vyšla najavo až dodatočne a žalovaná, resp. jej zástupca pri predaji žalobkyňu na ňu výslovne neupozornil. V prípade uplatnenia zodpovednosti za vady podľa § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady. Podľa názoru súdu žalobkyňa preukázala dôvodnosť uplatneného práva na zľavu z kúpnej ceny motorového vozidla v dôsledku vady vozidla spočívajúcej v tom, že motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpy, v čase kúpy malo skutočne najazdených minimálne o 47.186 kilometrov viac ako bolo deklarované v kúpnej zmluve (ku dňu 23.06.2015 malo vozidlo podľa odometra najazdených 132.352 km a po jeho predaji žalovanej, dňa 02.07.2015, odometer vykazoval 85.163 najazdených kilometrov, t.j. o 47 189 km menej). O existencii vady žalobkyňa získala vedomosť po poruche vozidla zo dňa 09.11.2016, ktorá bola riešená v autorizovanom servise vozidiel BMW, kde bolo zistené, že v skutočnosti má vozidlo najazdených podstatne viac kilometrov, než bolo uvedené v kúpnej zmluve. Z histórie opravy vozidla zo dňa 04.05.2017 vyplýva, že ku dňu 19.06.2012 vozidlo vykazovalo ubehnutú vzdialenosť 83.125 km a ku dňu 16.12.2013, t.j. viac ako 2 roky pred kúpou, 108.006 km. Dňa 01.03.2017 si žalobkyňa voči žalovanej uplatnila právo zo zodpovednosti za vadu motorového vozidla vo výške zľavy z kúpnej ceny v sume 4.000,- eur, splatnej dňa 15.03.2017. Žalovaná na výzvu žalobkyne reagovala listom zo dňa 15.03.2017, v ktorom žiadala žalobkyňu o predloženie relevantných dokladov preukazujúcich jej tvrdenie o nesúlade najazdených kilometrov vozidla. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobkyňa vadu vozidla a uplatnené právo zo zodpovednosti za vady u žalovanej uplatnila včas, v lehote určenej v cit. ust. § 599 Občianskeho zákonníka. Uplatnenie vady bez zbytočného odkladu znamená, že kupujúci musí konkrétne právo vyplývajúce zo zodpovednosti predávajúceho za vady uplatniť ihneď po tom, ako vadu zistil, najneskôr je potrebné vadu vytknúť do 24 mesiacov od prevzatia veci. Uvedený postup žalobkyňa dodržala, nakoľko vadu vytkla a zľavu z kúpnej ceny voči žalovanej uplatnila dňa 01.03.2017, bez zbytočného odkladu po tom, ako po poruche vozidla zo dňa 09.11.2016 a počas jej odstraňovania od autorizovaného servisu získala informáciu o nesúlade počtu skutočne najazdených kilometrov vozidla so stavom najazdených kilometrov na odometri vozidla a v lehote 2 rokov od prevzatia vozidla. Pri stanovení výšky zľavy z kúpnej ceny treba brať do úvahy predovšetkým rozsah zníženia funkčnosti veci, prípadnú cenu nevyhnutných opráv, ako aj kúpnu cenu, za ktorú bola vec predaná. Rozsah zníženej ceny musí byť vždy posúdený s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu. Posúdenie primeranosti zľavy z dojednanej kúpnej ceny je otázkou právnou (rozsudok KS Žilina sp. zn. 11Co/25/2018 zo dňa 13.2.2018). Kúpna cena motorového vozidla s deklarovaným počtom 86.200 najazdených kilometrov predstavovala sumu 12.490,- eur. Za opravu vozidla po poruche zo dňa 09.11.2016 žalobkyňa v neautorizovanom servise zaplatila sumu 2.600,- eur. Predbežný rozpočet opravy v tomto servise predstavoval sumu 2.496,- eur. Žalobkyňa výšku zľavy z kúpnej ceny motorového vozidla špecifikovala tak, že ak malo B. v čase predaja reálne najazdených o 1/3 kilometrov viac, ako bolo udávané žalovanou, za primeranú zľavu považovala približne 1/3 z kúpnej ceny vozidla, t.j. sumu 4.000,- eur. Súčasne poukázala na to, že amortizácia vozidla vzhľadom na rozdiel v počte skutočne najazdených kilometrov a zmluvne deklarovovaných kilometrov - 44.448 km, by predstavovala

sumu 8.133,98 eur s poukazom na Opatrenie č. XXX/XXXX Z. z., podľa ktorého sadzba základnej náhrady za 1 km jazdy pri osobných cestných motorových vozidlách predstavuje 0,183 eur. Súd konštatoval, že v čase kúpy vozidlo muselo mať skutočne najjazdených viac ako 132.352 km, čo je údaj z ODO-Passu EU zo dňa 23.6.2015, t.j. takmer 9 mesiacov pred uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 19.3.2016, čo predstavuje rozdiel minimálne o 46.152 kilometrov. Súd za primeranú zľavu z kúpnej ceny motorového vozidla považoval žalobkyňou uplatnenú sumu 4.000,- eur zodpovedajúcu rozsahu zníženia funkčnosti vozidla, ako aj cene opravy vozidla v dôsledku poruchy, príčinou ktorej bolo to, že počas jazdy vozidlom došlo k prasknutiu reťaze a poškodeniu celého motora vozidla s tým, že ako príčinu poškodenia vozidla osoba vykonávajúca jeho opravu uviedla vyššiu opotrebovanosť motora, na ktorú mala vplyv vyššia opotrebovanosť jednotlivých súčiastok, ako aj skutočný počet najjazdených kilometrov, čo žalovaná nerozporela. Pri určení výšky zľavy z kúpnej ceny vozidla súd nemohol vziať ako dôkaz do úvahy internetovú inzerciu týkajúcu sa ponuky predaja osobných motorových vozidiel I. X. predloženú žalovanou, ktorá poukázala na to, že inzerované motorové vozidlá s totožným rokom výroby 2011 a s obdobným počtom skutočne najjazdených kilometrov ako malo vozidlo žalobkyne - v rozsahu 140000 km, 156.300 km, 175.632 km sa predávali v roku 2017 za cenu 12.203,- eur, 11.999,- eur a 9.700,- eur, na základe čoho potom tvrdila, že aj v prípade, ak skutočný počet najjazdených kilometrov predaného vozidla bol vyšší, cena vozidla zodpovedala takémuto počtu skutočne najjazdených kilometrov, a to z dôvodu že inzerované vozidlá typovo a parametrami nezodpovedali vozidlu kupovanému žalobkyňou. Žalobkyňa podľa kúpnej zmluvy zo dňa 19.03.2016 kupovala vozidlo I. B. D, nie vozidlo typu I. X.. Ide o typovo odlišné vozidlá s odlišnými parametrami a preto nebolo možné vziať do úvahy pri určení výšky zľavy z kúpnej ceny predmetného vozidla kúpnej ceny motorových vozidiel typovo odlišných od vozidla žalobkyne. K servisným knižkám súd uviedol, že v oboch servisných knižkách je uvádzané, že sa vzťahujú k motorovému vozidlu s D.: P ktorý je totožný s D. prevádzaného B.. Údaje o počte najjazdených kilometrov v servisnej knižke v nemeckom jazyku zodpovedajú údajom v ODO-Passe EU, keď v servisnej knižke k dátumu 18.11.2013 je uvedený počet najjazdených 107.124 km a v ODO Passe EU je k dátumu 17.12.2013 uvedený stav 108.006 km, v servisnej knižke k dátumu 13.05.2015 je uvedený počet najjazdených 130. 448 km a v ODO Passe EU je k dátumu 15.05.2015 uvedený totožný stav 130. 448 km. Ostatné údaje neboli porovnateľné. Údaje o počte najjazdených kilometrov v servisnej knižke v poľskom jazyku v porovnaní s údajmi uvedenými v ODO-Passe EU predmetného vozidla neboli zhodné, ani približne rovnaké, keď údaje o servisných prehliadkach vozidla uvedené v servisnej knižke sa vôbec nestotožňovali s údajmi v ODO-Passe EU vozidla a rovnako aj počet najjazdených kilometrov bol iný ako v ODO-Passe EU a v servisnej knižke v nemeckom jazyku. V konaní však nebolo preukázané, z akých dôvodov k motorovému vozidlu existovali 2 rôzne servisné knižky, každá s inými údajmi o počte skutočne najjazdených kilometrov k rôznym dátumom. Po porovnaní s údajmi v ODO-Passe súd zastáva názor, že servisná knižka vyhotovená v nemeckom jazyku vyjadruje skutočný počet najjazdených kilometrov predmetného motorového vozidla a servisná knižka v poľskom jazyku nezodpovedá reálnemu stavu. Nebolo však zistené kto, z akých dôvodov a za akým účelom vyhotovil servisnú knižku v poľskom jazyku, čo však na právnom názore súdu, že skutočný stav najjazdených kilometrov motorového vozidla nezodpovedal stavu najjazdených kilometrov uvedených v odometri vozidla v čase jeho predaja žalobkyňi a bol podstatne nižší než skutočný stav, nič nemení. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že je žalovaná povinná v súlade s cit. ust. § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaplatiť žalobkyňi na základe dôvodne uplatneného práva zo zodpovednosti za vadu motorového vozidla zľavu z jeho kúpnej ceny v sume 4.000,- eur. Pokiaľ strany namietali, že žalobkyňa ODO-Pass EU motorového vozidla a rozpočet jeho opravy a žalovaná internetovú inzerciu nepredložili včas a žiadali, aby súd na tieto dôkazy podľa § 153 CSP neprihliadol, k uvedeným námietkám strán súd uvádza, že z ust. § 153 ods. 2 CSP vyplýva, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V prejednávanej veci strany predložili vyššie citované listinné dôkazy na pojednávaní vo veci, ktoré bolo určené za účelom výsluchu svedka Y. navrhnutého žalovanou. Na to, aby sa žalovaná a súd oboznámili s obsahom písomného vyjadrenia žalobkyne vo veci zo dňa 10.1.2020 a ODO-Passom EU motorového vozidla nebolo potrebné nariaďovať ďalšie pojednávanie a žalobkyňa nežiadala odročiť pojednávanie za účelom oboznámenia sa s obsahom internetovej inzercie o kúpnych cenách motorových vozidiel predloženej žalovanou na pojednávaní, na základe čoho bol dodržaný princíp hospodárnosti konania a nebolo potrebné vo veci nariaďovať ďalšie pojednávanie alebo vykonať ďalšie úkony zo strany súdu, preto rešpektujúc zásadu zákonnej koncentrácie konania (§ 154 CSP), súd na predložené dôkazy prihliadol. Napokon ako konštatoval Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 530/2018 z 15. novembra 2018: "keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný

sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať". Záverom súd uvádza, že podľa § 153 ods. 3 CSP, len v prípade ak na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany súd neprihliadne, je povinný to uviesť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej, nie je povinný zdôvodňovať, ak na prostriedky procesného útoku alebo obrany v súdnom konaní prihliadol. Omeškanie žalovanej bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa úrok z omeškania voči žalovanej uplatnila od 15.3.2017 s poukazom na výzvu zo dňa 1.3.2017, ktorou uplatnila voči nej právo zo zodpovednosti za vady motorového vozidla vo výške zľavy z kúpnej ceny v sume 4.000,- eur, splatnej dňa 15.3.2017. Súd výzvu žalobkyne zo dňa 1.3.2017 nepovažoval za kvalifikovanú, pretože jej súčasťou neboli žiadne dôkazy preukazujúce pravdivosť a opodstatnenosť jej tvrdení, na čo žalovaná listom zo dňa 15.3.2017 reagovala a žalobkyňu žiadala o predloženie relevantných dokladov preukazujúcich jej tvrdenie o nesúlade najazdených kilometrov vozidla. Nie je zrejmé, či žalobkyňa na list žalovanej zo dňa 15.3.2017 reagovala a akým spôsobom. Na základe uvedeného sa podľa názoru súdu žalovaná až po doručení žaloby, ktorú prevzala dňa 23.1.2019 spolu s platobným rozkazom a prílohami, prvýkrát dozvedela, na základe akých konkrétnych dôkazov žalobkyňa voči nej uplatňuje zľavu z kúpnej ceny motorového vozidla. Doručenie žaloby súd považoval za právnu skutočnosť, od ktorej je potrebné posúdiť omeškanie žalovanej, nakoľko až vtedy žalovaná získala konkrétnu vedomosť o dôvodoch uplatneného nároku. Omeškanie žalovanej so zaplatením žalovanej sumy nastalo dňa 24.1.2019, t.j. deň po doručení žaloby, kedy bola žalovaná povinná žalobkyňu plniť. Výška úroku z omeškania 5% ročne zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. Pokiaľ žalobkyňa uplatnila príslušenstvo istiny od skoršej doby, bola jej žaloba vo zvyšnej časti ako nedôvodná zamietnutá.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 499, § 588, § 596, § 597 ods. 1, § 599 ods. 1 Obč. zákonníka.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobkyňa bola vo veci čiastočne úspešná, preto jej bol priznaný nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu vo veci. Neúspech žalobkyne vo veci predstavovalo zamietnutie žaloby o platenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 4.000,- eur od 15.03.2017 do 23.01.2019. Ku dňu rozhodovania súdu o žalobe (03.07.2020) výška uplatnenej pohľadávky žalobkyne spolu s príslušenstvom predstavovala sumu 4.650,01 eur, z ktorej bola istina v sume 4.000,- eur a uplatnený úrok z omeškania v sume 650,01 eur, t.j. 5% ročne od 15.03.2017 do 03.07.2020 (trikrát po 200,- eur za obdobie 3 rokov od 15.03.2017 do 15.03.2020 a 50,01 eur za mesiace apríl až jún 2020 trikrát po 16,67 eur - mesačný úrok z omeškania z hodnoty ročného úroku z omeškania v sume 200,- eur). Súdom priznaná výška pohľadávky ku dňu rozhodovania o žalobe predstavovala sumu 4.283,35 eur, z ktorej bola istina v sume 4.000,- eur a priznaný úrok z omeškania v sume 283,35 eur, t.j. 5% ročne od 24.01.2020 do 03.07.2020 (200,- eur za obdobie 1 roka od 24.01.2019 do 24.01.2020 a 83,35 eur za mesiace február až jún 2020 päťkrát po 16,67 eur - mesačný úrok z omeškania). Z porovnania uplatneného nároku v sume 4.650,01 eur a súdnym rozhodnutím priznaného nároku v sume 4.283,35 eur vyplýva, že úspech žalobkyne vo veci predstavoval 92 %, jej neúspech 8 %. Čistý úspech žalobkyne predstavuje 84 %, čomu zodpovedá aj jej nárok na náhradu trov konania.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná, smerujúc svoje odvolanie ako priamo v ňom uvádzala, voči všetkých častiam rozhodnutia (nielen vyhovujúcej a súvisiacej časti o trovách konania - výroky I., III.), a tiež zamietajúcej časti (výrok II.), navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žaloba bude v plnom rozsahu zamietnutá a žalovanej bude priznaný nárok voči žalobkyňu na plnú náhradu trov konania vzniknutých tak pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. Vychádzajúc z obsahu odvolania, uplatňovala dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, resp. d/ CSP, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady spôsobilaj mať za následok nesprávnosť rozhodnutia, naplnenie ktorých posúdením obsahu vzhľadala v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, tiež nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie). Predovšetkým namietala nesprávnosť konštatovaného zistenia uvedeného v odôvodnení rozhodnutia, týkajúceho sa údaju o počte kilometrov uvedeného v kúpnej zmluve, vo vzťahu ku ktorému údaju súd prvej inštancie podľa nej nesprávne uvádza, že ide o počet najazdených kilometrov, čo je však v rozpore s obsahom kúpnej zmluvy, kde je uvedený len „počet kilometrov“, vo význame údaju o počte kilometrov uvedených na odometri. Podľa jej názoru nie je možné stavať na rovnakú úroveň údaj o počte kilometrov na

odometri so skutočne najazdenými kilometrami. Žalovaná v zmluve žiadnym spôsobom nedeclarovala počet najazdených kilometrov 86.200 a takéto ubezpečenie z jej strany ani z dokazovania vo vzťahu k žalobkyni nevyplývalo. Toto nesprávne skutkové zistenie viedlo tiež k nesprávnemu právnomu posúdeniu súdom. Keďže predávané vozidlo nemalo deklarované skutočne najazdené kilometre, nemôže byť správny záver o jeho vade spočívajúcej v tom, že predávané vozidlo objektívne nemohlo mať najazdených toľko kilometrov, ako bolo uvedené na odometri. Žalobkyňa vedela, že nekupuje nové motorové vozidlo. Skutočnosť, že stav na odometri nesúhlasí s počtom skutočne najazdených kilometrov, čo ani žalovaná v zmluve nedeclarovala, sama o sebe neznamená vadu. Tvrdenie súdu, že je bežne zaužívanou praxou, že pri kúpe ojazdeného motorového vozidla je pre kupujúceho dôležitý stav skutočne najazdených kilometrov neznamená, že to bolo dôležité aj pre žalobkyňu, tvrdenia žalobkyne v tomto smere sú účelové, s úmyslom získania zľavy z kúpnej ceny. Svedok I. Y. uviedol, že žalobca sa zrejme majiteľa autobazáru výslovne pýtal na to, či stav kilometrov uvedený na tachometri je aj stavom skutočne najazdených kilometrov. Svedok U. Y. na pojednávaní dňa 09.06.2020 uviedol, že keď vozidlá dováža zo zahraničia kupujúcim, uvádza, že vozidlá predáva v takom stave, v akom ich kúpil, to znamená, že svedok pri predaji motorových vozidiel nikdy nezaručuje žiadne konkrétne vlastnosti, o to viac počet kilometrov. Nie je možné, aby sa zaručil za totožnosť počtu kilometrov, keď nebol predchádzajúcim vlastníkom, resp. vlastníkom od výroby auta. V čase kúpy vozidla v roku 2015, ani v čase predaja vozidla v roku 2016 neboli verejne dostupné žiadne registre o prevádzkových záznamoch vozidiel, ani nebolo možné získať informácie z Eucaris-u. S poukazom na výpovede týchto dvoch svedkov nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, len na základe dohadov, ako bežne iné osoby postupujú pri kúpe motorového vozidla. Pokiaľ mal žalobca údajnú požiadavku o počte skutočne najazdených kilometrov, bolo v jeho záujme tento údaj uviesť do zmluvy, čo neurobil. V danom prípade sa nejednalo o odklon plnenia od toho, čo sa podľa zmluvy malo plniť. V kúpnej zmluve nebol uvedený údaj o skutočne najazdených kilometroch, išlo len o počet kilometrov zhodný s tými, ktoré boli na odometri. Taktiež sa nejednalo ani o nedostatok vlastností, o ktorých predávajúci ubezpečil nadobúdateľa - žalobkyňu, že ich scudzovaná vec má. Tvrdenie žalobkyne, že svedok Y. ju ubezpečil, že stav na odometri zodpovedá najazdeným kilometrom, nebol preukázaný, a to ani výpoveďou svedka I. Y. a nevyplývalo to ani z výpovede svedka Y., ktorý bol prítomný pri kúpe vozidla. Teda zistenie o tom, že vozidlo malo najazdený iný počet kilometrov ako vykazoval odometer, nemôže zakladať vadu predpokladajúcu uplatnenie zľavy z kúpnej ceny. Nesúhlasí tiež so záverom súdu, že žalobca vadu vozidla a uplatnené právo zo zodpovednosti za vady u žalovanej uplatnil včas, v lehote určenej v ust. § 599 OZ. Uplatnenie vady bez zbytočného odkladu znamená, že kupujúci musí konkrétne právo vyplývajúce zo zodpovednosti predávajúceho za vady uplatniť ihneď po tom, ako vadu zistil, najneskôr je potrebné vadu vytknúť do 24 mesiacov od prevzatia veci. Nie je možné považovať za uplatnenie väd bez zbytočného odkladu časový rozptyl 4 mesiacov, keďže žalobca vadu zistil dňa 09.11.2016 po tom, ako vozidlo po poruche bolo odovzdané autorizovanému servisu a napriek tomu si vadu uplatnil až listom zo dňa 01.03.2017, teda takmer po 4 mesiacoch. Podľa súdnej praxe sa za časový úsek bez zbytočného odkladu považuje spravidla obdobie 8 dní. Žalobkyni nič nebránilo vady si u žalovanej uplatniť bezodkladne. Prvotnú výzvu žalobkyne naviac zo dňa 01.03.2017 nepovažuje žalovaná za kvalifikované uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady motorového vozidla, nakoľko v rámci výzvy neboli predložené ani preukázané tvrdenia žalobkyne z hľadiska ich pravdivosti a opodstatnenosti, a to ani následne na základe výzvy žalovanej. Žalovaná nemohla plniť žalobkyni prípadný nárok bez toho, aby bol preukázaný. Až v rámci žaloby a následného súdneho konania boli predložené dôkazy, na ktorých zakladá žalobkyňa uplatnenú zľavu z kúpnej ceny (žaloba bola doručená žalovanej dňa 23.01.2019), čo je viac ako 24 mesiacov od prevzatia veci, teda motorového vozidla zo servisu. Podľa jej názoru tak nebola splnená podmienka včasného uplatnenia práva na súde. Výzvu zo dňa 01.03.2017 súd podľa jej názoru posúdil nesprávne ako kvalifikovanú výzvu, a to z hľadiska nedostatku určitosti a formy takéhoto právneho úkonu, ako aj spomínaného nedodržania lehoty na uplatnenie zľavy z kúpnej ceny. Žalobca prevzal motorové vozidlo dňa 19.03.2016. Právo zo zodpovednosti za vady tak neuplatnil v lehote 24 mesiacov od prevzatia veci, ale až dňa 23.01.2019, teda po márnom uplynutí 24-mesačnej zákonnej lehoty na uplatnenie takéhoto práva. Na jednej strane v bode 30. odôvodnenia súd konštatuje, že výzva zo dňa 01.03.2017 nie je z jeho strany považovaná za kvalifikovanú, na strane druhej je akceptovaná, v dôsledku čoho je rozhodnutie zmätočné a nepreskúmateľné. Právo žalobcu na uplatnenie si práva a nárokov zo zodpovednosti za vady zaniklo, súd bol povinný na toto prihliadať bez toho, aby to žalovaná namietala, a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o samotnú výšku primeranej zľavy z kúpnej ceny, súd považoval žalobcom uplatnenú zľavu vo výške 4.000,- eur za zodpovedajúcu rozsahu zníženia funkčnosti vozidla, ako aj cene opravy vozidla v dôsledku poruchy. Pri tomto posudzovaní však

súd nevzal do úvahy žalovanou predloženú internetovú inzerciu, týkajúcu sa ponuky predaja osobných motorových vozidiel I. X., z ktorých vyplýva, že vozidlá rovnakého typu a druhu s obdobným počtom najazdených kilometrov ako malo vozidlo predané žalobcovi (140.000 km, 156.300 km, 175.632 km) sa predávali ešte aj v roku 2017 za cenu 12.203,- eur, 11.999,- eur a 9.700,- eur, čím neakceptoval tvrdenia na obranu žalovaného, že aj v prípade, ak skutočný počet najazdených kilometrov predaného vozidla bol vyšší, cena vozidla zodpovedala. Pokiaľ toto súd odôvodňoval tým, že inzerované vozidlá typovo a parametrami nezodpovedali vozidlu kupovaného žalobkyňou, tak žalobca podľa kúpnej zmluvy kúpil vozidlo I. B. D, nie vozidlo I. X., tento záver nie je správny. Z predložených inzerátov je preukázané, že motorové vozidlá rovnaké ako bolo vozidlo kúpené žalobcom sa predávali za cenu obdobnú ako bola kúpna cena, za ktorú vozidlo kúpil žalobca, s totožnými vlastnosťami a parametrami. Priznaná zľava je tak neprimerane vysoká. Skutočnosť, že vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, je vozidlo typu X. vyplýva aj zo žalobcom predloženého výpisu z registra prevádzkových záznamov vozidla (tzv. ODOpass EÚ), kde z jednotlivých kombinácií písmen vyplýva aj to, že ide o vozidlo I. X. B. D, X-dverové kombi, 5 sedadiel atď. I. je značka vozidla, B. D je obchodný názov vozidla, X. je jeho verzia, modelom resp. typom. Išlo teda o vozidlá zhodné ako vozidlá v inzerátoch. Skutočnosť, že inzerujúce osoby nepoužívajú presné a jednoznačné označenia neznamená, že sa nejedná o rovnaké motorové vozidlá. Žalovaná predložila inzeráty rovnakých motorových vozidiel s rovnakými vlastnosťami, rovnakej značky, rovnakého obchodného názvu ako aj typu, teda modelu vozidla. Zľava z kúpnej ceny má zodpovedať povahe a rozsahu vady, v tomto prípade zľava spočíva v rozdiel kúpnej ceny, ktorú by malo motorové vozidlo v čase predaja s počtom kilometrov, ktoré boli skutočne najazdené, oproti kúpnej cene, za ktorú bolo motorové vozidlo žalovanou žalobkyňou predané, teda zľava mala byť vo výške rozdielu kúpnych cien (motorového vozidla s počtom kilometrov uvedených v zmluve a s počtom kilometrov vykazovaných v ODO-passe EÚ), pričom však z predložených dôkazov - inzerátov rovnakého motorového vozidla vyplýva, že kúpne ceny boli približne v rovnakej výške a teda priznaná zľava je neprimerane vysoká. Poukazuje na to, že ešte aj v roku 2020 bola hodnota identických motorových vozidiel cca 10.000,- - 10.990,- eur. Na preukázanie hodnoty motorového vozidla s počtom najazdených kilometrov obdobným tomu, ktorý vyplýva z ODO-passu EÚ nie je potrebné, aby sa jednalo o rovnaké motorové vozidlá s totožnými vlastnosťami, postačuje porovnateľné motorové vozidlo. Preto aj v prípade, ak by aj inzerované vozidlá boli odlišné od predávaného vozidla (predmetu kúpy) je potrebné, aby kúpne ceny inzerovaných motorových vozidiel boli zohľadnené, pretože sa jednalo prinajmenšom o motorové vozidlá s podobnými vlastnosťami a o porovnateľné motorové vozidlá. Hodnota vozidla neklesá rovnomerne s počtom najazdených kilometrov. Takáto zľava nezodpovedá zľave primeranej, na ktorú by mala žalobkyňa nárok. Súd vyhodnocuje žalobcom predložené dve rôzne servisné knižky (jedna v nemeckom jazyku, jedna v poľskom jazyku), žalovanému však neboli doručené preklady žiadnej z predložených servisných knižiek do slovenského jazyka. Žalovaná neovláda a nepozná jazyk nemecký a poľský, tieto dôkazy preto nie sú zákonné a nie je možné na ne prihliadať. Navyiac závery vyvedené súdom o rozdielnych servisných knižkách nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že servisná knižka v poľskom jazyku bola vyhotovovaná dodatočne nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Ak by bolo aj pravdou, že v servisnej knižke v nemeckom jazyku boli uvedené kilometre zodpovedajúce kilometrom v ODO-passe EÚ, ako uvádza súd, nebolo preukázané, kto túto knižku, z akých dôvodov a za akým účelom vyhotovil a či je táto servisná knižka originál.

7. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že toto v plnom rozsahu považuje za nedôvodné, navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách dotknutým odvolaním potvrdiť a zaviazat' žalovanú nahradiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%, prípadne s poukazom na to, že žalovaná napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu, teda aj čo do jeho zamietajúcej časti (výrok II.), pre prípad, ak bude odvolací súd aj tento výrok vecne preskúmať, navrhovala jeho zmenu tak, že aj v tejto časti bude žalobkyňi vyhovené a zaviazaná bude žalovaná na plnú náhradu trov odvolacieho aj prvostupňového konania. Nedôvodne žalovaná argumentuje v odvolaní počtom najazdených kilometrov vozidla, resp. tvrdením, že stav odometra nedeklaroval počet najazdených kilometrov. Predmetnú kúpnu zmluvu vypracoval a uzatváral v mene žalobkyne U. Y. ako osoba, ktorá je jediným spoločníkom spoločnosti L-X. G., ktorej hlavnou činnosťou je prevádzkovanie autobazáru. Nejedná sa teda o náhodnú osobu nemajúcu skúsenosti s predajom ojazdených vozidiel, ktorá jasne ubezpečila žalobkyňu pred podpisom zmluvy o tom, že vozidlo má najazdených 86.200 km. V opačnom prípade by ho táto nekúpila. Poukazuje na ust. § 35 ods. 2 OZ zakotvujúceho interpretačné pravidlo, v zmysle ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto ich urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Svedok Y. vo výpovedi na pojednávaní

sám uviedol, že kúpnu zmluvu pripravoval sám, resp. ním poverený zamestnanec. Nemôže teda obstať tvrdenie žalovanej o tom, že pojem „počet kilometrov“ znamená v skutočnosti „stav odometra“ a nie počet najjazdených kilometrov. Žalovaná so svojim druhom Y. sú osoby, ktoré s predajom ojazdených automobilov majú dlhoročné skúsenosti, a to nielen v súkromnoprávnej, ale aj v obchodnoprávnej rovine. Nič nebránilo žalovanej do zmluvy miesto pojmu počet kilometrov uviesť pojem stav odometra, čo však neurobila. Aj z tohto faktu vyplýva, že žalobkyňa preukázateľne mala záujem o kúpu vozidla so zárukou v počte najjazdených kilometrov, teda mala o vozidle jasnú predstavu v tom zmysle, že vozidlo nemôže mať najjazdených viac ako 100.000 km, čím vymienila vlastnosť kupovaného motorového vozidla spočívajúcu v počte najjazdených kilometrov. Nemožno teda pochybovať, že vôľou žalobkyne za daného stavu bolo kúpiť motorové vozidlo, ktoré malo v tom čase reálne najjazdených 86.200 km. Vád na neurčité tvrdenie žalovanej v tomto smere, že v zmysle zmluvy má ísť o počet kilometrov, nemôže obstať. Sporný obsah výslovného právneho úkonu nemožno neprípustne dopĺňať, možno ho len interpretovať podľa zmyslu použitých slov, čomu však výklad prezentovaný žalovanou nezodpovedá. Ak vzniknú pochybnosti, pokiaľ ide o možný prípustný rozmanitý výklad použitých výrazov či slovných spojení, zaťažuje dôkaz o zvolenej interpretácii toho účastníka, ktorý tieto nejednoznačné slová použil. Je nepochybné, že splnomocnená osoba žalovanou, vypracováajúca zmluvu, pojem počet kilometrov požila prvá. Uplatnením princípu contra proferentem tak tento použitý pojem nemôže ísť na ťarchu strany, ktorá ho ako prvá nepoužila, či do obsahu zmluvy nezahrnula. Navrhovateľ znenia zmluvy je tak jasne motivovaný k väčšej obozretnosti a detailnosti obsahu zmluvy. Pri formulovaní obsahu zmluvy by nikto nemal mať úžitok z vlastného pochybenia pri formulácii zmluvy. Výklad nejasných alebo neurčitých ustanovení či pojmov zmluvy v neprospech zmluvnej strany, ktorá ich naformulovala, či trvala na ich začlenení do zmluvy, stavia navrhovateľa znenia zmluvy do neľahkej pozície, avšak za cenu nespornej výhody spočívajúcej v lepšom poznaní a orientácii sa v navrhovanom texte. Práve navrhovateľ totiž nesie v zmysle výkladového princípu contra proferentem zodpovednosť za akékoľvek prípadné spory, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nejasnosťou či neurčitosťou jej znenia. Je nositeľom dôkazného bremena, že pri formulovaní obsahu zmluvy panovala medzi zmluvnými stranami zhoda v tom, ako sa bude konkrétny pojem vykladať a že nekonal so zlým úmyslom uviesť druhú zmluvnú stranu do omylu. V tomto smere poukazuje na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 243/07 zo dňa 19.06.2008, v ktorom v súvislosti s problematikou interpretácie zmluvy Ústavný súd SR odkazuje na všeobecne platný princíp, podľa ktorého, ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Vo svetle uvedeného sa tak súd prvej inštancie v bodoch 20. až 24. rozhodnutia správne vypořiadal s počtom kilometrov, ako aj so skutočnosťou, že ide o vadu tovaru, nakoľko počet kilometrov v tomto prípade jednoznačne bola vymienená vlastnosť vozidla žalobkyňou. Nedôvodne tiež žalovaná v odvolaní argumentuje akýmsi nedodržaním lehôt zo strany žalobkyne na uplatnenie práva požadovať zľavu z kúpnej ceny s odkazom na údajné nesplnenie si povinnosti žalobkyne. Počas celého priebehu prvoinštančného konania žalovaná žiadnym spôsobom nenamietala nedodržanie lehôt. Ide teda o nové skutočnosti, ktoré tvrdí až v odvolacom konaní, na ktoré nemôže odvolací súd prihliadať. Z dôvodu právnej istoty však poukazuje na komunikáciu žalobkyne so splnomocneným zástupcom žalovanej U. Y., z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa o vadách motorového vozidla informovala už dňa 16.11.2016, teda už 7 dní po zistení väd. S lehotami sa preto správne vypořiadal prvoinštančný súd v bode 24. rozhodnutia. Dňa 01.03.2017 si žalobkyňa voči žalovanej uplatnila právo zo zodpovednosti za vadu motorového vozidla vo výške zľavy z kúpnej ceny v sume 4.000,- eur splatnej 15.03.2017, na ktorú výzvu žalovaná reagovala listom zo dňa 15.03.2017, v ktorom uviedla, že nedisponuje uzavretou kúpnu zmluvou a vyzvala žalobkyňu na predloženie tohto dokumentu, a to napriek tomu, že jedno vyhotovenie zmluvy po jej podpise žalovaná prevzala. Nie je povinnosťou žalobkyne v predžalobnej výzve predkladať druhej sporovej strane dôkazy, ktorými navyš sama disponuje. Žalovaná si dostatočne splnila povinnosť, vyzvala žalovanú na plnenie a uviedla dôvody, pre ktoré to žiada. Akákoľvek ďalšia mimosúdna komunikácia so žalovanou by bola neúčelná a jednalo by sa len o naťahovanie času, nakoľko právo žalobkyne žalovaná neuznávala ani v rámci tohto konania, a to po predložení všetkých dôkazov. Zo strany žalobkyne tak bola splnená podmienka pre to, aby mohla uplatniť právo na súde vo svetle včasného uplatnenia práva z hľadiska ustanovenia § 599 od. 1 OZ. Zákon ustanovuje na uplatnenie väd zo zodpovednosti za vady tzv. poriadkové a tzv. zákonné lehoty, v rámci ktorých kupujúci musí uplatniť svoje práva u predávajúceho. V prvej vete odseku 1 ide o poriadkovú lehotu „bez zbytočného odkladu“, ktorá svojou povahou nespôsobuje stratu práva kupujúceho v prípade, ak ju kupujúci nedodrží. Spolu s vytknutou vadou kupujúci musí oznámiť, aké právo zo zodpovednosti za vady uplatňuje. Pre uplatnenie vady zákon osobitnú formu nepredpisuje. Predžalobná výzva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom. Požiadavka zo strany žalovanej o predložení predávajúcemu všetkých dôkazov,

ktoré následne použije v súdnom konaní, je absurdná. Súd sa v bode 30. rozsudku vyjadroval k otázke úroku z omeškania, nie k otázke toho, či boli splnené podmienky podľa § 599 ods. 1 OZ. Len sa vyjadril, že konkrétna výška primeranej zľavy z ceny nebola úplne špecifikovaná, avšak spôsob uplatnenia vady ani skutočnosť, aké právo si žalobkyňa uplatnila nespochybnil. Nedôvodne tiež žalovaná argumentuje neprimeranosťou výšky zľavy z kúpnej ceny. Pri stanovení výšky zľavy treba brať do úvahy rozsah zníženia funkčnosti veci, prípadnú cenu nevyhnutných opráv, ako aj kúpnu cenu, za ktorú bola vec predaná, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Týmto sa súd prvej inštancie riadil a žalobkyňou uplatnenú sumu 4.000,- eur správne posúdil ako zodpovedajúcu rozsahu zníženia funkčnosti vozidla, ako aj ceny opravy vozidla v dôsledku poruchy, príčinou ktorej bolo to, že počas jazdy vozidlom došlo k prasknutiu reťaze a poškodeniu celého motora vozidla s tým, že ako príčinu poškodenia vozidla osoba vykonávajúca jeho opravu uviedla vyššiu opotrebovanosť motora, na ktorú mala vplyv vyššia opotrebovanosť jednotlivých súčiastok, ako aj skutočný počet najazdených kilometrov, čo žalovaná nerozporela. Pokiaľ sa snaží žalovaná argumentovať neurčitou rozhodnutia v časti týkajúcej sa predložených servisných knižiek od vozidiel, tak dáva do pozornosti, že rozhodujúce pre posúdenie problematiky v danej veci neboli tak samotné servisné knižky, ale výpis z ODO-passu, ktorý preukazuje stočené kilometre na vozidle. Žalovaná si očividne neuvedomuje, že v danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť predávajúcej, teda žalovanej. Nie je podstatné kto a za akým účelom servisnú knižku v poľskom jazyku vyhotovil, hoci táto skutočnosť by nepochybne bola predmetom prípadného trestného konania, ak by sa pripustilo, že žalovaná úmyselne uviedla žalobkyňu do omylu v počte najazdených kilometrov, a na základe toho získala žalovaná majetkový prospech voči žalobkyni, keďže takéto konanie žalovanej, resp. jej splnomocneného zástupcu by mohlo byť OČTK posudzované ako trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k posudzovanej problematike to však rozhodujúce, ani ťažiskové nie je. V konečnom dôsledku žalobkyňa poukazuje vo vyjadrení na to, že žalovaná neuviedla do omylu len žalobkyňu, ale vedome predkladala súdu nepravdivé dôkazy a tvrdenia. Takto zavádzala vo výpovedi súd, keď spočiatku tvrdila, že osobu, ktorú splnomocnila na kúpu a predaj vozidla (U. Y.) pozná len vďaka známym, ktorí jej túto osobu odporúčili, keď chcela kúpiť motorové vozidlo. Uvádzala, že ho pozná len ako osobu, ktorá prevádzkuje autobazár, v súvislosti s čím žalobkyňa poukazuje na nahrávku z pojednávania zo dňa 26.09.2019. Až následne žalovaná priznala, že je družkou pána Y., a to vyše 14 rokov a majú spolu 2 deti. Je preto nemysliteľné, aby túto osobu poznala len vďaka známym a až v dobe, keď sa rozhodla kúpiť motorové vozidlo. Žalovaná ďalej v konaní ako prílohu odporu voči platobnému rozkazu doložila dokument nazvaný „rechnung“ teda faktúra, kde ako predávajúci dotknutého vozidla je uvedená spoločnosť D. S. G. K. so sídlom U. XX, G., pričom nie je zrejmé, či ide o predávajúceho z T. alebo R., na ktorej faktúre nie sú uvedené žiadne identifikačné znaky predávajúceho, ktoré je povinný tento uvádzať na faktúre, absentuje číslo faktúry, spôsob úhrady, IČO, DIČ, informácia o prenesenej daňovej povinnosti. Navyiac, adresa uvedená vo faktúre v T. ani v R. neexistuje. Podľa PSC XXXXX je možné dohľadať, že toto patrí mestu G. v T.. Nesídlí tam však žiadna firma s uvedeným obchodným menom. Žalovaná tvrdila, že vozidlo v T. kúpil p. U. Y., ktorý tak isto predmetnú faktúru aj podpísal. Samotný Y. sa na pojednávaní vyjadril, že podpis na faktúre nie je jeho a nikdy takúto faktúru nepodpisoval. Vo svetle týchto okolností potom súd prvej inštancie opodstatnene ako vierohodné vyhodnotil pri rozhodovaní a hodnotení dôkazov výpovede žalobkyne a svedka p. Y..

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, skôr ako pristúpil k vecnému skúmaniu odvolania zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, osobou, ktorá je na podanie odvolania oprávnená, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, teda skúmal splnenie zákonných predpokladov preto, aby rozhodnutie z hľadiska jeho správnosti, bolo možné podrobiť vecnému odvolaciemu prieskumu.

9. Právo na súdnu ochranu nie je totiž absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a v rozhodovaní súdu nižšieho stupňa sa v občiansko-právnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občiansko-právny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občiansko-právnym súdom (I ÚS 4/2011).

10. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť odvolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje.

12. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
13. Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.
14. Ustanovenie § 359 CSP určuje subjektívnu podmienku prípustnosti odvolania tým, že právo podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zveruje strane sporu, nie však každej strane, ale citovaným ustanovením priznáva toto právo len tej strane sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej, alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu. Právo podať odvolanie teda nie je dané tej strane sporu, či tretej osoby o ktorej právach bolo napadnutým rozhodnutím síce rozhodované, ale v neprospech ktorej rozhodnutie súdu nevyznelo, alebo ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach. Posúdenie otázky, či odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vyznel v prospech alebo neprospech odvolateľa, a teda, či tento je oprávnenou osobou na podanie odvolania, alebo, či odvolateľ je rozhodnutím súdu dotknutý na svojich právach, prislúcha odvolaciemu súdu.
15. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie tiež v jeho zamietajúcej časti (výrok II.) podala žalovaná (v odvolaní výslovne uvádza, že toto smeruje proti všetkým častiam napadnutého rozhodnutia), z pohľadu posudzovanej veci nie je teda vzhľadom na jej postavenie (keďže je to ona proti ktorej žaloba aj v jej zamietnutej časti smerovala, do ktorej však zaznamenala úspech) v zmysle § 359 CSP subjektom, ktorý by bol napadnutým rozhodnutím v jeho zamietajúcej časti (výrok II.) dotknutý.
16. Keďže odvolateľka nebola oprávnená v zmysle vyššie uvedeného odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v jeho zamietajúcej časti podať, odvolací súd podľa § 386 písm. b/ CSP jej odvolanie v tomto rozsahu odmietol ako podané neoprávnenou osobou bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto jeho časti.
17. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostali zostávajúce časti rozhodnutia dotknuté odvolaním a to vyhovujúca a súvisiaca o trovách konania (výroky I. a III.).
18. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v týchto zostávajúcich častiach vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.
19. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie, je potrebné ako vecne správny v napadnutých častiach (výroky I. a III.) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.
20. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v rozsahu výroku I. žalobe na plnenie vyhovel, uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni zľavu z kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 4.000,- eur, ako nároku zo zodpovednosti za jeho vady podľa § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spolu s časťou nárokovaného úroku z omeškania a zároveň rozhodol o trovách konania medzi stranami sporu tak, že žalobkyňa má nárok na ich náhradu vo výške 84% (v rozsahu jej čistého úspechu).
21. Žalovaná v odvolaní uvádza, že uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ resp. d/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady, majúcej za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci, tiež že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnych skutkových a právnych záveroch).
22. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok.

23. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu odvolací súd uvádza, že v konaní úradnou činnosťou nezistil žiadne procesné vady, zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľka ani netvrdila.

24. Ďalej sa odvolací súd zaoberal žalovanou uplatňovanými odvolacími dôvodmi uvedenými v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, resp. d/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady), ktorých naplnenie táto však v konkrétnostiach jednoznačným spôsobom nešpecifikovala, posúdiac obsah odvolania prichádza jedine do úvahy, že ich naplnenie vzhľadom na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, jeho nepreskúmateľnosti, keďže tvrdí v určitých častiach jeho vnútornú rozpornosť.

25. Nemožno pochybovať, že odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné.

26. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

27. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť jednak pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu“, čím z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasného záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia rovnako netrpí ani takými nedostatkami, ktoré by boli spôsobilé k záveru o existencii tzv. inej vady konania, následkom ktorej by rozhodnutie vo veci bolo nesprávnym (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

28. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal dostatočnú odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP a jeho obsah nemožno hodnotiť ani ako vnútorne rozporný. Skutočnosť, že odvolateľka sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

29. Všeobecný súd totiž nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B) k naplneniu čoho v posudzovanej veci došlo.

30. Ťažisková časť odvolacích námietok žalovanej smerovala voči správnosti skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

31. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

32. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

33. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, predložené dôkazy vykonal a vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo správne zistených skutočností a ich dôsledného vyhodnotenia (posúdiac tieto vo svetle správnej zvolenej právnej úpravy uvedenej v ust. § 499, § 596, § 597 a § 599 Občianskeho zákonníka, ktorú tiež správne interpretoval), vyvodil tiež vo výsledku správne závery, že predávané vozidlo I. B. D, J.: C H. D.: P v čase kúpy dňa 19.03.2016 žalobkyňou, v dôsledku toho, že objektívne nemohlo mať skutočne najazdených 86.200 kilometrov tak, ako to bolo deklarované v článku II. zmluvy (údaj na odometri nezodpovedal stavu skutočne najazdených kilometrov k skoršiemu obdobiu, t.j. ku dňu 23.6.2015 podľa ODO-Passu EU predmetného vozidla), vykazovalo ako predmet kúpy nedostatok, ktorý jednoznačne je potrebné považovať za vadu, ktorá s určitosťou existovala už v čase kúpy, pričom bolo preukázané, išlo o vlastnosť, ktorú si žalobkyňa pri kúpe vymienila, tejto prispôsobila aj svoje následné ekonomické správanie v zmysle, že vozidlo reálne aj kúpila, ktorá vada však vyšla najavo až dodatočne (v dôsledku poruchy a jej následnej opravy), a vzhľadom na to, že právo zo zodpovednosti za túto konkrétnu vadu žalobkyňa u žalovanej ako objektívne zodpovednostného subjektu uplatnila (splnila si riadne a včas svoju notifikačnú povinnosť voči žalovanej), vznikol na strane žalobkyne nárok na uplatnenie zľavy z kúpnej ceny, čo prostredníctvom podanej žaloby tiež využila, ktorú nárokovanú zľavu (4.000,- eur) dôvodne súd prvej inštancie posúdiac vo svetle určujúcich kritérií a okolností posudzovanej veci vyhodnotil správne ako primeranú, v dôsledku čoho nebola žaloba (s výnimkou časti nepriznaného úroku z omeškania) spôsobilá k inému, ako v prospech žalobkyne vyznievajúcejmu rozhodnutiu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie následne nespôsobilé k

inému, ako potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu za použ. § 387 ods. 1 CSP v jeho odvolaní napadnutej, vyhovujúcej časti (výrok I.). Dôvodne tiež vzhľadom na čiastočný (prevažujúci) úspech žalobkyne v spore, konštatoval vznik nároku na jej strane voči žalovanej na náhradu trov konania (§ 255 ods. 2 CSP) v rozsahu 83 % (jej čistého úspechu) - výrok III. s tým, že o ich výške po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Svoje rozhodnutie, ako bolo uvedené už v predchádzajúcich častiach tohto odôvodnenia, súd prvej inštancie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vzťahujúceho sa k dotknutým častiam, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnu citáciou zákonných ustanovení jednotlivých právnych predpisov. Odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neakceptovateľné, nevyplýva z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie.

34. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej, odvolací súd predovšetkým uvádza, že takmer všetky ťažiskové námietky boli v zásade produkované už pred súdom prvej inštancie a tento sa s nimi podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom aj vysporiadal.

35. Napriek tomu odvolací súd vo vzťahu k nim považuje za potrebné doplniť nasledovné:

36. Žalovaná sa prostredníctvom ťažiskových vecných odvolacích námietok dovoľáva odlišného posúdenia existencie vady motorového vozidla v čase jeho kúpy žalobkyňou a s ňou súvisiacej zodpovednosti za vady na jej strane, včasnosti uplatneného nároku, či v konečnom dôsledku samotnej výšky priznanej zľavy z kúpnej ceny motorového vozidla.

37. Z vykonaného dokazovania vyplýva a medzi stranami sporným nebolo, že dňa 19.03.2016 žalobkyňa ako kupujúca a žalovaná ako predávajúca uzavreli kúpnu zmluvu o predaji osobného motorového vozidla I. B. D, J.: C H.y, D.: P za dohodnutú kúpnu cenu 12.490,- eur, ktoré motorové vozidlo žalovaná nadobudla dňa 24.06.2015, kedy bolo kúpené v T. prostredníctvom splnomocnenca a to autorizovaného autobazáru L-X. G., C., ktorého jediným konateľom a spoločníkom je p. Y., ktorý je zároveň osobou s ktorou má žalovaná 22 rokov (vychádzajúc z jeho výpovede) blízky vzťah, 14 rokov žijú v spoločnej domácnosti a majú spolu dve deti a ktorý takto pre ňu posledné roky zakúpil cca 22 vozidiel, vo vzťahu ku ktorým potom aj sprostredkoval ich následný odpredaj. Vozidlo pre žalovanú v identifikovanom prípade zakúpil na základe faktúry zo dňa 24.06.2015 za kúpnu cenu 13.200,- eur s deklarovaným počtom najazdených 84.243 km. Vozidlo bolo následne kúpnu zmluvou odpredané žalobkyňi, pričom o.i. zmluva tiež obsahuje údaj: počet kilometrov 86.200 (nie je sporné, že išlo údaj totožný s údajom na odometri vozidla v čase jeho predaja). Následne po kúpe vozidla žalobkyňou, došlo k poruche vozidla, ktorá bola riešená v autorizovanom servise vozidiel H. (9.11.2016), kde bolo zistené, že v skutočnosti má vozidlo najazdených podstatne viac kilometrov, než bolo uvedené v kúpnej zmluve. Z výpisu z registra prevádzkových záznamov vozidla, ODO-Pass EU zo dňa 27.11.2019 vyplýva (v ODO-Passe EU sa zaznamenávajú údaje o najazdených kilometroch z RPZV, tento zahŕňa informácie o najazdených kilometroch z EUCARISu, t.j. zo zahraničia), že identifikované vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpy na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.03.2016, bolo prvýkrát evidované dňa 18.03.2011 a na území SR dňa 15.07.2015. Z podrobného výpisu o pôvode zapísaných údajov odometra vozidla vyplýva, že dňa 23.06.2015 (pred predajom vozidla) bol zaznamenaný stav km na odometri 132.352 na pracovisku v EU a dňa 02.07.2015 (po predaji vozidla žalovanej) bol zaznamenaný stav kilometrov na odometri 85.163 km na kontrole originality vozidla, t.j. o 47.189 km menej. Vo Výpise z registra prevádzkových nákladov predmetného motorového vozidla bolo k údajom na stave odometra uvedené, že "vo výpise sa nachádza aspoň jeden údaj nižší ako hodnota údaja zaznamenaného skôr. Predpokladaný dôvod: nezhoda prevádzkových záznamov, nezobrazený alebo prekročený rozsah odometra, výmena odometra alebo iný dôvod". Pri kúpe vozidla žalobkyňou, žalovaná konala prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu p. Y., ktorý mal žalobkyňu (za

prítomnosti jej bývalého manžela ubezpečiť, že stav km uvedený na odometri predávaného vozidla (86.200), zodpovedá skutočnému stavu km najazdených vozidlom (teda, že odometer nie je stočený).

38. Žalovaná primárne namietala záver o existencii identifikovanej vady vozidla týkajúcej sa počtu najazdených kilometrov v čase jeho kúpy dôvodiť, že v zmluve je uvedený len údaj „počet kilometrov“, vo význame údaju o počte kilometrov uvedených na odometri, čo nie je možné stavať na rovnakú úroveň s údajom o počte skutočne najazdených kilometrov, ktorý ona ani v čase predaja vozidla v tomto rozsahu nedeclarovala, teda žalobkyňu v tomto smere ani neubezpečovala o zhodnom význame týchto údajov, čo ani nebolo možné, pretože sa nemôže zaručiť za totožnosť tohto údaju, keďže nebola predchádzajúcim vlastníkom, resp. vlastníkom od výroby auta, a tiež, že pre žalobkyňu tento údaj (na rozdiel od bežne zaužívanej praxe konštatovanej súdom prvej inštancie) nebol ani dôležitý, resp. opak táto nepreukázala.

39. Vyhodnotiac túto odvoláciu konštrukciu vo vzájomnej súvislosti s okolnosťami posudzovanej veci a skutočnosťami plynúcimi z vykonaného dokazovania, tiež vo svetle poznatkov praktického života, elementárnych pravidiel logiky, interpretačných pravidiel daných ust. § 35 ods. 2 OZ, a v konečnom dôsledku jej dôveryhodnosti, možno vo vzťahu k nej prijať jediný záver a to o jej absolútnej neudržateľnosti. Nad rámec toho, že s touto otázkou sa podrobne, precízne a vierohodne vysporiadal už súd prvej inštancie v bodoch 18/ až 24/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia spôsobom, s ktorým sa plne identifikuje tiež odvolací súd a v podrobnostiach na tieto poukazuje, považuje za potrebné vo vzťahu k nej odvolací súd navyše dodať, že vychádzajúc z faktu, že údaj o počte najazdených km vozidla je pri jeho obchodovateľnosti nepochybne ťažiskovým, v súčinnosti s tým, že odometer v motorových vozidlách plní funkciu počítadla prejdenej vzdialenosti motorového vozidla, pričom samotná žalovaná nespochybňuje, že údaj o počte km uvedený v zmluve bol v súlade s údajom na odometri, neprichádza do úvahy udržateľne iná interpretačná možnosť, ako tá, že tento údaj mohol byť v zmluve koncipovaný a zo strany každého kupujúceho opoznatel'ny jedine vo význame, že ide o údaj vypovedajúci o stave skutočne najazdených km vozidla, ktorý je pre ekonomické správanie kupujúceho (ako jeden z faktorov opoznatel'nosti opotrebenia vozidla na ktorý nepochybne reflektuje jeho obchodovateľná cena) rozhodujúci. Snaha podsúvať, že pre žalobkyňu, ako potencionálnu záujemkyňu o kúpu vozidla takýto údaj nemusel byť významný, je známku nekorektnosti zvolenej obrany a vyjadrením dešpektu voči nej, keďže táto zjavne ku kúpe pristupovala s primeranou obozretnosťou, o čom svedčí aj fakt, že na ohľadku vozidla pred jeho kúpou prizvala aj ďalšiu osobu (svojho bývalého manžela). Odlišná, odvolateľkou podsúvaná interpretácia, popierajúca bežnú prax, či zákony elementárnej logiky (o to viac, že k predaju splnomocnený zástupca žalovanej v tomto odbore vykonáva podnikateľskú činnosť a samotná žalovaná prostredníctvom neho počas ich vzťahu kupovala a následne odpredala ako uvádzali cca 22 vozidiel, teda vo vzťahu k obom nemožno hovoriť, že išlo o osoby tejto problematiky neznalé, nemajúce skúsenosti), by bola spôsobilou k dopadu na vecnú správnosť súdom prvej inštancie prijatých záverov len v prípade, ak by bola žalovaná preukázala, že o tomto ňou tvrdenom zmysle a výpovednej hodnote dotknutého údaju v zmluve, ktorý popiera jeho samotnú podstatu, žalobkyňu oboznámila a upozornila ju na to, že údaj na odometri nemusí zodpovedať významu, ktorému má slúžiť, aby tak samotná žalobkyňa tomuto mohla prispôbiť svoje ekonomické správanie a vo vedomí takejto pochybnosti sa rozhodnúť, či napriek tomu vozidlo kúpi, existenciu ktorého svojho konania však žalovaná nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila. Samozrejme nemožno vylúčiť, že žalovaná (resp. jej splnomocnený zástupca) v ňou tvrdenom význame dotknutý údaj do zmluvy koncipovali, čo by však znamenalo (za stavu, že žalobkyňa s takouto interpretáciou významného parametru neoboznámili), že sa spreneverili voči kupujúcej z jej strany legitímnych očakávaní korektného a poctivého prístupu a vstupu do zmluvného vzťahu, keďže za týchto okolností by bolo zrejme, že v čase predaja disponovali minimálne vážnymi pochybnosťami o správnosti údaju na odometri vo význame skutočne najazdených km a vyvolávalo by to vážne otázky o možnom úmysle (keďže vzhľadom na históriu a počet takýchto transakcií, ktoré vzájomne uskutočnili domnienka o prostej nedbanlivosti je nepravdepodobná) takéhoto konania, pričom by bolo nepochybne interesantným zistiť, či aj ďalšie právne vzťahy tohto typu boli týmto spôsobom poznačené, čo už by však bolo na skúmanie v inej rovine, ako občianskoprávnej. Pre potreby danej veci, za stavu existujúcich poznatkov postačuje sa obmedziť na to, že produkovaná námietka je len reťazením účelových a miestami lživých tiež súvisiacich tvrdení žalovanej (príkladmo, že osobu p. Y. pozná len okrajovo, napriek tomu, že s ním má blízky vzťah 22 rokov a dve deti a ďalšie), v snahe zmařit naplnenie práva žalobkyne, tiež vyhnúť sa vlastnej zodpovednosti a to aj prostredníctvom tvrdenia, že nemôže zodpovedať za hodnovernosť údaju o počte najazdených km, keďže vozilo nevlastní od začiatku, ktoré tvrdenie rovnako vzhľadom na to, že ju zaťažuje zodpovednosť za vady, ktorá je objektívna (nastupuje bez ohľadu na to, či o vade vedela), je bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Súd

prvej inštancie nepochybil, keď vo svetle dokazovaním získaných poznatkov, údaj o počte km uvedený v zmluve interpretoval ako údaj o počte najjazdených km vozidla, tiež, ak uveril tvrdeniam žalobkyne o ňou tvrdenej vymienenej vlastnosti vozidla pokiaľ ide o počet km a ubezpečeniach zástupcu predávajúcej v tomto smere, keďže na druhej strane žalovaná nepreukázala hodnovernosť svojich tvrdení, že žalobkyňa sa o tento údaj nezaujímal, či že túto zástupca žalovanej pri kúpe oboznámil s tým, že počet km na odometri, uvádzaný a ním koncipovaný do zmluvy, nemusí byť v zhode so skutočnosťou, resp. nemá výpovednú hodnotu so zmyslom a účelom odometra legitímne očakávanú.

40. Ďalšia časť odvolacích námietok žalovanej, smerovala voči správnosti záveru súdu prvej inštancie o včasnom uplatnení práva zo zodpovednosti za vady žalobkyňou u žalovanej, teda v lehote určenej v ust. § 599 OZ (splnenie si notifikačnej povinnosti). Namietala, že za uplatnenie vady bez zbytočného odkladu, nie je možné považovať časový rozptyl 4 mesiacov (žalobkyňa vadu zistila dňa 09.11.2016, kedy vozidlo po poruche odovzdala autorizovanému servisu, túto uplatnila voči nej až listom zo dňa 01.03.2017), navyše výzva nebola kvalifikovaná z hľadiska určitosti a formy, súčasne s ňou neboli zaslané listiny preukazujúce tvrdenia žalobkyne, k čomu došlo až v rámci súdneho konania, žalovaná tak nemohla ani plniť žalobkyňi prípadný nárok. Žaloba bola doručená žalovanej až dňa 23.01.2019, čo je viac ako 24 mesiacov od prevzatia vozidla, čo bolo dňa 19.3.2016. Posúdenie otázky včasnosti súdom prvej inštancie, považuje za zmätočné vo svetle porovnania bodu 30/ a bodu 24/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď súd na jednej strane výzvu zo dňa 1.3.2017 hodnotí ako spôsobilú k uplatneniu práva a na strane druhej ju označuje za nekvalifikovanú.

41. Podľa § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci.

42. Právna úprava lehoty na uplatnenie práva zodpovednosti za vady v zmysle cit. zák. ustanovenia, predstavuje špeciálnu právnu úpravu vzťahujúcu sa na právnu úpravu kúpnej zmluvy, stanovujúcu lehotu na uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady predanej veci u predávajúceho a to 24 mesiacov s tým, že začiatok lehoty sa viaže ku dňu prevzatia veci, ktorá lehota je prepadná, čo znamená, že v prípade neuplatnenia tohto práva v rámci nej, sa právo prekluduje, pričom je potrebné prisvedčiť žalovanej, že vzhľadom k charakteru tejto lehoty, súd na jej prepadnutie musí prihliadnuť vždy a z úradnej povinnosti. Pokiaľ zákon ukladá kupujúcemu povinnosť uplatniť právo „bez zbytočného odkladu“ správne na druhej strane uvádza žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu, že ide len o lehotu poriadkovú, ktorej nedodržanie, za stavu uplatnenia práva v lehote 24 mesiacov (čo je z hľadiska zákona postačujúce), nemá za následok prekludovanie tohto práva. Formu úkonu vytknutia vady zákon nepredpisuje, čo znamená, že to možno urobiť v akejkoľvek forme, len z hľadiska právnej istoty kupujúceho a unesenia dôkazného bremena v spore, je odporúčaná písomná forma. Pokiaľ ide o obsah tohto prejavu pre účinné uplatnenie tohto práva sa vyžaduje vytknutie konkrétnej vady, ktorá sa vytyka, jej uskutočnenie v lehote 24 mesiacov a jej určenie zodpovednému subjektu, čo je predpokladom uplatnenia nárokov z nej na súde v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť uplatnením práva zodpovednosti za vady u predávajúceho. Z gramatického výkladu ust. § 499 OZ nevyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva zodpovednosti za vady pri plnení si notifikačnej povinnosti je povinnosť súčasne konkretizovať právne dôsledky, ktoré si nadobúdateľ (kupujúci) uplatňuje (zľava z ceny, či výmena a ďalšie), či povinnosť súčasne predložiť doklady preukazujúce existenciu vytykanej vady, skúmanie ktorých (v oboch prípadoch), je opodstatnené len v súdnom konaní vo vzťahu ku konkrétnemu žalobnému petíciu, nie však v štádiu plnenia si notifikačnej povinnosti kupujúcim.

43. Vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk je tak zrejmé, že námietky odvolateľky vzťahujúce sa k nesplneniu zákonnej podmienky pre vecné prejednanie žaloby, z dôvodu nedodržania včasnosti uplatnenia práva zodpovednosti za vady žalobkyňou, a následne tiež podania samotnej žaloby sú v plnom rozsahu nedôvodné, nespôsobilé v prospech nej privediť priaznivejšie rozhodnutie. Z obsahu spisu vyplýva, a medzi stranami tiež nebolo sporným, že žalobkyňa (kupujúca-nadobúdateľka) prevzala motorové vozidlo ako predmet kúpy dňa 19.03.2016, pričom za stavu, že dokonca v písomnej forme a to listom zo dňa 01.07.2017 (teda v lehote 24 mesiacov) adresovaným žalovanej ako predávajúcej a zároveň zodpovednému subjektu (doručenie ktorého žalovaná nepochybuje a na ktorý tiež reagovala listom zo dňa 15.07.2017) tejto vytkla konkrétnu vadu motorového vozidla (väčší počet najjazdených km ako bol deklarovaný v čase jeho kúpy), tiež aj keď jej to zákon neukladá, súčasne nad rámec splnenia si notifikačnej povinnosti uplatnila zároveň zľavu z kúpnej ceny, ako právny

dôsledok zodpovednosti žalovanej za vytykanú vadu, pri absencii zákonnej povinnosti predloženia akýchkoľvek dokladov vadu, či výšku zľavy preukazujúcich, čím došlo jednoznačne k naplneniu všetkých zákonných predpokladov pre záver o včasnom, teda úspešnom uplatnení zodpovednosti za vady žalobkyňou u zodpovednostného subjektu, ako zákonného predpokladu následne v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby, teda včas podanej žaloby (počítanej od okamihu uplatnenia zodpovednosti za vady), doručenej žalovanej dňa 23.01.2019. Keďže teda žalobkyňa všetky zákonom predpokladané povinnosti splnila včas, nedošlo k prekludovaniu práva na uplatnenie zodpovednosti za vady, a následne ani k premlčaniu práva na podanie žaloby. Súd prvej inštancie tak nepochybil, keď právo uplatnené žalobkyňou vyhodnotil ako uplatnené včas a žalobu aj následne vecne posúdil, pričom odvolacia polemika žalovanej týkajúca sa poriadkovej lehoty v zmysle uplatnenia práva „bez zbytočného odkladu“ je za tejto situácie bezpredmetná, nespôsobilá k odlišnému záveru. K tvrdeniu žalovanej, že absencia dokladov zároveň s uplatnením práva jej znemožnila plnenie, je vo svetle jej doposiaľ pretrvávajúcej nečinnosti pokiaľ ide o plnenie (napriek v spore predloženým dôkazom), zjavne výsostne účelovou. Nedôvodne tiež odvolateľka v rámci tejto námietky tvrdí zmätočnosť posúdenia otázky včasnosti uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady súdom, porovnaním bodu 30/ a bodu 24/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže rozdielny náhľad na identifikovanú výzvu zo dňa 01.03.2017 odôvodňuje posudzovanie obsahu tejto výzvy z hľadiska jej náležitosti (kvalifikovanosti) vo svetle dvoch rozdielnych skutočností. V bode 24/ odôvodnenia jej obsah (a v plnom rozsahu správne) súd posudzuje len z pohľadu, či obsahuje náležitosti pre záver o splnení si notifikačnej povinnosti žalobkyne (komu je adresovaná a či obsahuje vytknutie konkrétnej vady) vo vzťahu k čomu sa možno plne identifikovať s tým, že pre tento účel je plne kvalifikovaná. V bode 30/ odôvodnenia rozhodnutia, však súd prvej inštancie jej obsah posudzuje z hľadiska toho, či je spôsobilá k záveru o vzniku omeškania na strane žalovanej s nárokovým plnením, keďže od jej doručenia žalobkyňa počiatok omeškania odvodzovala, vo vzťahu k čomu túto tiež správne, súd prvej inštancie posúdil ako nekvalifikovanú. Diferentné nároky na obsah výzvy, z hľadiska dvoch rôznych posudzovaných skutočností, tak plne odôvodňovali dva diferentné závery vo vzťahu k jej obsahu, bez známok odvolateľkou tvrdenej zmätočnosti, či vnútornej rozpornosti, predpokladom opoznania čoho však je s porozumením realizované oboznámenie sa s obsahom napadnutého rozhodnutia stranou sporu.

44. Ďalšie námietky žalovanej sa vzťahujú k dvom rozdielnym servisným knižkám k predanému motorovému vozidlu (v nemeckom a poľskom jazyku) predloženým žalobkyňou, vo vzťahu ku ktorým namieťa, že jej neboli doručené preklady žiadnej z nich do slovenského jazyka, preto na ne ako na dôkazy, nie je možné prihliadať. Navyiac závery z nich vyvedené súdom, nemajú podľa jej názoru oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže skutočnosť, že servisná knižka v poľskom jazyku bola vyhotovovaná dodatočne nevyplyva zo žiadneho dôkazu a ak by aj bolo pravdou, že v servisnej knižke v nemeckom jazyku boli uvedené kilometre zodpovedajúce kilometrom v ODO-passe EÚ, ako uvádza súd, nebolo preukázané, kto túto knižku, z akých dôvodov a za akým účelom vyhotovil a či je práve táto servisná knižka originálom.

45. Rovnako tieto námietky sú bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, akými princípmi je ovládané sporové konanie, o ktorý typ konania jednoznačne ide tiež v posudzovanej veci a to predovšetkým princípom prejednávacím (zásada formálnej pravdy uvedená v ust. § 185 CSP), ktorý spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, teda iniciatíva v tomto smere jednoznačne zaťažuje ich. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi produkovanými v rámci zákonnej koncentrácie do doby skončenia dokazovania súdom prvej inštancie prostredníctvom vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, pričom ak tak nekonajú, nemôžu udržateľne očakávať v ich prospech vyznievajúci výsledok sporu. Tak aj v konkrétnostiach vznesenej námietky, pokiaľ žalovaná disponovala presvedčením o potrebe vykonania dokazovania za účelom zistenia (oboznámenia sa) s kompletným obsahom oboch servisných knižiek (keďže ako tvrdí nerozumie jazykom, v ktorých sú vyhotovené - nemeckému a poľskému), nad rámec údajov opoznatelných aj bez zabezpečenia ich varianty v slovenskom jazyku (v konkrétnosti, že sa vzťahujú obe k motorovému vozidlu s D.: P ktorý je totožný s VIN prevádzaného OMV, ale obsahujú rozdielne údaje o počte najazdených km), plne zaťažovalo výlučne ju, ako stranu disponujúcu presvedčením o významnosti vykonania takéhoto dôkazu, aby navrhla v limitoch koncentrácie prvoinštančného konania jeho vykonanie, čo

však zjavne neučinila. Požiadavku (resp. námietku) týkajúcu sa opoznatelnosti celého obsahu týchto knížiek vzniesla až v odvolacom konaní, čím je táto ako tzv. novota diskvalifikovaná z odvolacieho prieskumu, ako nespĺňajúca zákonné predpoklady dané ust. § 366 CSP, naplnenie ktorých predpokladov žalovaná nielen nepreukazuje, ale ani netvrdí, napriek tomu, že ju takáto povinnosť zaťažuje. Nad rámec toho však odvolací súd poukazuje na to, že samotné servisné knižky nie sú ani ťažiskovým dôkazom, na ktorom založil súd prvej inštancie svoje závery o existencii žalobkyňou tvrdenej vady, ale takýmto dôkazom je jednoznačne výpis z ODO-passu EU, údaje z ktorého plynúce (o výrazne väčšom počte zaznamenaných najazdených km na kúpenom vozidle ako boli zaznamenané na odometri samotného vozidla v čase pred jeho predajom), aj bez existencie zistenia duality servisných knížiek a rozdielností údajov o počte najazdených km v nich, sú z hľadiska svojej výpovednej hodnoty (zaznamenávajú sa v ňom údaje o najazdených kilometroch z RPZV, zahŕňa informácie o najazdených kilometroch z EUCARISu, t.j. zo zahraničia), dostatočným dôkazom v súčinnosti s ďalšími okolnosťami posudzovanej veci, opodstatňujúcim správnosť súdom prvej inštancie prijatého záveru o existencii vady na identifikovanom vozidle v čase jeho kúpy. Pokiaľ ide o samotné servisné knižky, už len fakt, že k dotknutému vozidlu existujú dve, v dvoch rôznych jazykoch, s rozdielnymi údajmi čo do počtu najazdených km na vozidle (vo verzii nemeckého jazyka na rozdiel od verzie v poľskom jazyku zodpovedajúcej údajom v ODO-passe EU, len dotvára (umocňuje) pochybnosti o transparentnosti reťazených procesov ústiach do zmien v osobách nadobúdateľov vozidla. Ako však bolo uvedené už v prechádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, v právnom vzťahu účastníkov týmto konaním dotknutej kúpnej zmluvy, nie je pre rozhodnutie významným, kto, kedy a s akým úmyslom do odometra (v zmysle stočenia km na ňom) zasiahol, keďže vo svetle ust. § 597 OZ ak ide o vadu, ktorú mala predávaná vec v čase kúpy, a to i v prípade, že vyšla najavo až dodatočne a predávajúci na túto vadu kupujúceho výslovne neupozornil, o ktorý prípad ide tiež nepochybne v posudzovanej veci, vzhľadom na charakter tejto zodpovednosti, ktorý je objektívnej povahy, predávajúci (žalovaná) za ňu zodpovedá bez zreteľa na to, či o vade vedela, alebo nie. Rozhodujúcim je len uzatvorenie kúpnej zmluvy, zistenie, že vec vadu vykazuje, že predávajúci na ňu neupozornil a že kupujúci si splnil notifikačnú povinnosť, k naplneniu ktorých prepočtov v danom prípade jednoznačne došlo. Rovnako nie je významným z pohľadu predmetu tohto sporu kto, kedy a za akým účelom (a ktorú) servisnú knižku nad rámec existujúceho originálu vyhotovil, či ktorá z knížiek aj skutočne originálom je. Pokiaľ nedostatok takýchto zistení tiež žalovaná namietala, považujúc pravdepodobne takéto zistenie za podstatné pre jej možný úspech v spore, bolo aj v tomto prípade vecou výlučne jej obozretnosti a zvolenej procesnej obrany v rámci plnenia si dôkaznej povinnosti, aby vykonanie takýchto dôkazov navrhla, čo ani v tomto prípade neučinila. Odvolací súd dáva do pozornosti žalovanej, že pokiaľ takéto zistenie je z akéhokoľvek dôvodu aj naďalej pre ňu významné (i keď jeho výsledky by neboli spôsobilé k dopadu na prijaté závery v tomto konaní vo svetle jej objektívnej zodpovednosti za vady predanej veci), prípadne sa domnieva, že tento stav (rozumnej existencie dvoch servisných knížiek) mohol byť výsledkom prípadnej trestnej činnosti, má možnosť iniciovať preskúmanie týchto skutočností orgánmi činnými v trestnom konaní, výsledkom konania ktorých, by dané otázky mohli byť reálne zodpovedané. Nedôvodné vo vzťahu k servisným knižkám sú v konečnom dôsledku tiež jej námietky, že súd prvej inštancie z nich vyvodil zistenia, ktoré z dokazovania nevyplývajú. Takýmto nedostatkom rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, vychádzajúc zo zistenia, že servisná knižka v nemeckom jazyku vykazuje počet najazdených km vozidla zodpovedajúci jeho porovnaním údajom o počte km v ODO-passe EU, ktorý hodnotí ako ťažiskový a vierohodný, vo svetle zásady voľného hodnotenia dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, len logicky a udržateľne vyvodzuje, že originálom sa javí byť servisná knižka vyhotovená v nemeckom jazyku, pričom poľská verzia s odlišnými údajmi sa javí byť ako dodatočne vyhotovená, ktorému hodnoteniu nemožno z hľadiska logičnosti nič vytknúť.

46. V konečnom dôsledku ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj zostávajúcu námietku žalovanej vzťahujúcu sa k výške žalobkyni priznanej primeranej zľavy z kúpnej ceny motorového vozidla, ktorú považuje odvolateľka za neprimerane vysokú, nezohľadňujúcu ňou predložený porovnávací materiál (inzerčné ponuky predaja vozidiel rovnakého typu a vlastností), pre nesprávny záver súdu o typovej odlišnosti inzerovaných vozidiel a zakúpeného vozidla.

47. Vychádzajúc z ust. § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje právne dôsledky zodpovednosti za vady, bez zreteľa na to, o aké vady ide, ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť.

48. Ustanovenie § 597 ods. 1 Obč. zákonníka patrí v spôsobe určenia primeranej zľavy z dohodnutej kúpnej ceny k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, nestanovenou priamo právnym predpisom, ktorá prenecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností (porovnaj rozsudok NS zo dňa 11.2.2010 sp.zn. 21Cdo 5236/2007). Podľa ustálenej súdnej praxe závisí výška zľavy z kúpnej ceny v zmysle ust. § 597 ods. 1 OZ na povahe a rozsahu vady v pomere k výške dohodnutej kúpnej ceny vecí, znížení jej funkčných vlastností, estetickej hodnoty, na ďalšom možnom spôsobe a rozsahu užívania vecí, na cene nutných opráv a iných obdobných aspektoch (príkladmo rozhodnutia NS zo dňa 28.1.2004, sp.zn. 32Odo 956/2002, zo dňa 14.3.2006 sp.zn. 33Odo 557/2004, Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol. Občanský zákonník II., § 460 až 880. Komentár. 2. Vydanie.Praha: C.H.Beck, 2009, 1737 s.).

49. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dojednaná kúpna cena motorového vozidla s deklaroványm počtom 86.200 najazdených kilometrov bola vo výške 12.490,- eur. Za opravu vozidla následne po jeho kúpe (dňa 19.03.2016) v dôsledku poruchy zo dňa 09.11.2016 príčinou ktorej bolo to, že počas jazdy vozidlom došlo k prasknutiu reťaze a poškodeniu celého motora vozidla s tým, že ako príčinu poškodenia vozidla osoba vykonávajúca jeho opravu uviedla vyššiu opotrebovanosť motora, na ktorú mala vplyv vyššia opotrebovanosť jednotlivých súčiastok, ako aj skutočný počet najazdených kilometrov (čo žalovaná nerozporevala), žalobkyňa v neautorizovanom servise zaplatila čiastku 2.600,- eur.

50. Žalobkyňa uplatňovala zľavu z dojednanej kúpnej ceny motorového vozidla označeného v kúpnej zmluve typovo ako osobné motorové vozidlo I. B. D, vo výške 4.000,- eur, odôvodňujúc rozsah jej primeranosti tým, že ak malo OMV v čase predaja reálne najazdených o 1/3 kilometrov viac, ako bolo udávané pri predaji žalovanou, za primeranú zľavu považuje približne 1/3 z kúpnej ceny vozidla, t.j. sumu 4.000,- eur s ohľadom tiež aj na amortizáciu vozidla vo svetle významného rozdielu v počte skutočne najazdených kilometrov a zmluvne deklarováných kilometrov (+44.448 km), ktorá by predstavovala sumu 8.133,98 eur s poukazom na Opatrenie č. 632/2008 Z.z., podľa ktorého sadzba základnej náhrady za 1 km jazdy pri osobných cestných motorových vozidlách predstavuje 0,183 eur.

51. Súd prvej inštancie dôvody uvádzané žalobkyňou uznal a vo svetle nich, ktoré sú nepochybne reálnym vyjadrením teoretických východísk pre určenie tejto zľavy uvedených v predchádzajúcich častiach rozhodnutia, nárokovánú výšku uplatnenej zľavy z kúpnej ceny, aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne posúdil ako primeranú. Faktom totiž je, tak ako uvádza tiež súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí, že v čase kúpy vozidlo muselo mať skutočne najazdených viac ako 132. 352 km, keďže takýto údaj vykazuje ODO-Pass EU zo dňa 23.06.2015, čo je takmer 9 mesiacov pred uzavretím kúpnej zmluvy (19.03.2016), a už toto predstavuje významný rozdiel minimálne o 46.152 kilometrov viac na ťarchu vlastností predávanej veci (s ňou súvisí tiež stupeň celkového opotrebenia, zníženie funkčnosti) a tak aj samotnej žalobkyne. Vezmúc tiež do úvahy cenu opravy v dôsledku poruchy vozidla, ktorá mala pôvod primárne v tejto vade (2.600,- eur), odvolací súd sa plne identifikuje so záverom, že výška priznanej zľavy zodpovedá určujúcim kritériám, vo svetle ktorých súdna prax túto posudzuje.

52. Nedôvodne odvolateľka namieta, že pri určení výšky zľavy z kúpnej ceny vozidla súd prvej inštancie túto neporovnal s ňou produkovaným dôkazom (internetovou inzerciou týkajúcou sa ponuky predaja osobných motorových vozidiel I. X. z ktorej vyplývalo, že inzerované motorové vozidlá s totožným rokom výroby 2011 a s obdobným počtom skutočne najazdených kilometrov ako malo vozidlo žalobkyne - v rozsahu 140.000 km, 156.300 km, 175.632 km sa predávali v roku 2017 za cenu 12.203,- eur, 11.999,- eur a 9.700,- eur), keď podľa nej dospel k nesprávnemu zisteniu, že toto nie je možné pre rozdielnosť porovnávaných typov vozidiel (žalobkyňa podľa kúpnej zmluvy zo dňa 19.3.2016 kupovala vozidlo I. B. D, nie vozidlo typu I. X. ako tvrdil súd), ktoré zistenie však podľa nej nezodpovedá realite, keďže identickosť vozidla vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu z registra prevádzkových záznamov vozidla (tzv. ODO pass EÚ), z jednotlivých kombinácií písmen v ňom uvedených (ide o vozidlo I. X. B. D, 4-dverové kombi, 5 sedadiel atď, I. je značka vozidla, B. D je obchodný názov vozidla, X. je jeho verziou, modelom resp. typom). S ohľadom na to nepovažuje za priznanú výšku zľavy z kúpnej ceny (vychádzajúc z porovnávacieho materiálu - inzercie) za primeranú (zľava mala byť podľa neho nižšia, nekonkretizuje aká, odvoláva sa len na inzercie).

53. Pravdou je, ako tvrdí odvolateľ, že súd prvej inštancie z dôvodov ním uvádzaných výšku priznanej zľavy neposudzoval v kolízii s inzerovanými vozidlami. Avšak ani táto skutočnosť nemá dopad na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, tiež vo svetle nej nemožno súdu prvej inštancie z hľadiska zvoleného postupu pri hodnotení dôkazov nič vytknúť. Všeobecné súdy na žiadnom stupni, totiž v sporovom konaní neplnia úlohu vyšetrovacieho orgánu a ich povinnosť nie je v listinách obsiahnutých v spisovom materiáli dohľadávať skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť úspech tej-ktorej strane, ak samotná strana takéto skutočnosti neprodukuje a na listiny, ako dôkaz jej tvrdení sa neodvoláva, ako tomu bolo aj v posudzovanej veci. Pokiaľ žalovaná mala vedomosť, že identickosť vozidiel, preukazuje ako tvrdí v odvolaní kombinácia písmen v ODOpasse EÚ, ide na jej ľarchu, že takéto tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie neprodukovala, a pri jeho absencii nemal dôvod súd vlastnou úradnou činnosťou v spise dohľadávať (a už vôbec nemal možnosť bez ďalšieho opoznať), že dotknutá listina údaje, na ktoré sa odvoláva až v odvolacom konaní obsahuje. Ťažiskovým však je to, že aj napriek možnému zisteniu, že porovnávané vozidlá by boli typovo identické, či počtom najjazdených km zrovnateľné, neovplyvnilo by to v prospech žalovanej výšku zľavy z kúpnej ceny a to z jednoduchého dôvodu, že jednak obsah inzercie nie je dôkazom o tom, že aj typovo identické vozidlá, s približne rovnakým počtom najjazdených km, sú z hľadiska tiež ich ďalších parametrov zrovnateľné (technický stav, opotrebenie, estetické vlastnosti, rozsah vonkajšej a vnútornej výbavy, či neboli podrobené v dôsledku havárií opravám a v akom rozsahu), ktoré faktory nepochybne reálne obchodovateľnosť vozidla ovplyvňujú a čo je najvýznamnejšie, samotné inzerované ponuky, ešte nie sú dôkazom o tom, že reálne inzerciou ponúkané vozidlá, boli skutočne za ponúkanú cenu aj zobchodované, jedine ktorý dôkaz by podľa názoru odvolacieho súdu bol spôsobilý spochybniť priznanú výšku zľavy z kúpnej ceny, pričom žalovaná žiaden takýto dôkaz v konaní nevyprodukovala a teda ani relevantným spôsobom výšku požadovanej a súdom priznanej zľavy z dohodnutej kúpnej ceny nespochybnila.

54. Odvolací súd aj vo vzťahu k tejto ďalšej nedostatočnej aktivite žalovanej, pokiaľ ide o produkovanie potrebných skutkových tvrdení, či predkladanie dôkazov, resp. návrhov na ich vykonanie, opätovne ako v predchádzajúcich častiach rozhodnutia poukazuje na prejednací princíp a dodáva, že vo svetle neho je dôraz kladený na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Ak tak strany nekonajú, potom postihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech. Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania a to v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania a poslednou možnosťou je moment pred vyhlásením uznesenia súdom prvej inštancie o skončení dokazovania. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Keďže teda súd vychádza len zo skutočností tvrdených stranami a vykonáva len tie dôkazy, ktoré tieto navrhli, bolo tak na jednej strane na žalobkyni, akým spôsobom svoj nárok formulovala a na akých skutočnostiach jeho dôvodnosť zakladala a na strane druhej na žalovanej, na akých skutočnostiach pri reálnom predpoklade ich preukázania, zakladala svoju obranu proti uplatnenému nároku u oboch vo vedomí, že pasivita, či nesprávne zvolená argumentácia, tej-ktorej z nich môže priniesť negatívne dôsledky v spore, teda nesplnenie si týchto povinností pretransformovaných do nesprávne, nedostatočne produkovaných tvrdení, či dôkaznej nečinnosti, sa nutne muselo prejavíť v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre stranu, ktorá tak dôkazné bremeno, či bremeno tvrdenia neuniesla, k naplneniu čoho aj došlo v posudzovanej veci na strane žalovanej, keď táto neprodukovala také tvrdenia, ani dôkazy, ktoré by boli spôsobilé k ňou požadovaným záverom, čo nemohlo mať za následok iné, ako v jej neprospech vydané rozhodnutie.

55. V konečnom dôsledku v súvislosti s nečinnosťou žalovanej odvolací súd tejto dáva do pozornosti tiež zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, pretože je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu tieto strácať, čo plne dopadá tiež na využívanie zákonných procesných ustanovení vrátane využitia možnosti produkovania prostriedkov procesného útoku a obrany, inak nemôžu legitímne očakávať iné, ako v neprospech nich vydané rozhodnutie.

56. S poukazom na v predchádzajúcich častiach rozhodnutia uvedené závery, potom súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobkyni uplatnenú zľavu z kúpnej ceny v požadovanej výške priznal, za súčasne vecne správneho záveru tiež o dôvodnosti čiastočne priznaného úroku z omeškania, ako aj nároku na náhradu trov konania, reflektujúceho výsledok sporu.

57. Odvolacie námietky žalovanej tak neboli dôvodnými.

58. Keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v odvolaní dotknutých častiach vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v rozsahu vyhovujúceho výroku I. a súvisiaceho výroku III. o trovách konania potvrdil. Žalovaná v odvolaní nevedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, spôsobilé k odlišnému, v prospech nej vyznievajúcejmu rozhodnutiu odvolacieho súdu, navyše s ktorými by sa v ich rozhodujúcej časti súd prvej inštancie už vo svojom rozhodnutí nebol zaoberal, či vysporiadal.

59. Odvolací súd záverom uvádza, že spravodlivosť musí byť vždy prítomná v procese, ktorým sudca interpretuje a aplikuje právo, ako hodnotový systém, ktorý je spoločný pre všetky demokratické právne poriadky. Úlohou súdu je teda rozhodnúť spravodlivo v súlade s rímsko-právnou zásadou „ex aequo et bono“ (teda podľa slušnosti, spravodlivosti a dobra), so zmyslom ktorej zásady podľa jeho názoru vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu tak rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj k potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu plne korešpondujú.

60. Odvolací súd v konečnom dôsledku rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania a to podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP v spojitosti s § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má voči žalovanej právo na ich náhradu v rozsahu 100%, jednak ako plne úspešná v odvolacom konaní a jednak vo vzťahu k odmietnutej časti z dôvodu, že žalovanú zaťažuje zodpovednosť za nemožnosť ňou požadovaného vecného preskúmania odvolania smerujúceho voči zamietajúcej časti rozhodnutia. Civilný sporový poriadok totiž neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania k tejto časti sa vzťahujúcich rozhodnúť analogicky podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku svojou povahou čo do obsahu a účelu najbližšiu odmietnutiu odvolania (čl. 4. ods. 1 CSP), pretože aj v tomto prípade konanie o odvolaní proti zamietajúcej časti rozhodnutia skončilo bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej a to v dôsledku procesného zavinienia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie vykazujúce také nedostatky, ktoré znemožňovali v odvolacom konaní pokračovať a vykonať vecný odvolací prieskum. Táto strana, v tomto prípade žalovaná, je teda aj v tomto rozsahu zásadne povinná nahradiť protistrane, v tomto prípade žalobkyni, trovy odvolacieho konania.

61. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne, rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

62. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).